

ling uden noget Endringsforslag, og dog have fortfat den; men, siden det er kommet saavidt, maa jeg først værge mig imod, at jeg skulde have givet det ærede Medlem en Forstfkring om, at der skulde komme en Fællesforfatning, hvorved han vilde blive fornøiet. Jeg er fuldkommen overbevist om, at den aldrig vil komme, og den Dag, jeg kunde frygte for, at der vilde komme en Fællesforfatning, hvormed han vilde være fornøiet — jeg siger exprès frygte —, saa troer jeg ikke, at Staten vilde kunne bestaae (Lindberg. Ah!) Jeg har endnu ikke fra den ærede Rigsdagsmand seet noget virkeligt, sammenhængende, brugbart, practisk Formaal i alle de forskjellige Forslag og Ideer — thi som Forslag har jeg meget sjældent seet dem — om vor Forsamningsvæsen, som han har fremsat, saa at jeg er fuldkommen overbevist om, at, dersom disse Ideer vare blevne bragte til en Slags Virkelighed, saa maatte enten hele vort nuværende Statsystem være undergaaet en ganske overordentlig Forandring eller være bristet; hans Ideer henge ikke sammen med Verden, saaledes som den nu er; om de muligviis engang kunne komme til det, det er en nnden Sag.

Den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundtvig) har sagt, at jeg ikke havde lagt Mærke til hans Udtalelser. So, jeg har fuldkommen lagt Mærke til dem, og det var i fuldkommen Bevidsthed om, hvad han havde sagt, at jeg udtalte, hvad jeg her skal gjentage, at det, at vor Regjering til det tydske Forbund har givet sin Samstemning til en eller anden der foreslaaet Forholdsregel, paa ingen Maade vil sige, at det danske Monarchies Regjering har forpligtet sig til at gaae den samme Vej med Hensyn til Lovgivningen i det hele Monarchie. Det er en nødvendig Følge af Forbindelsen med det tydske Forbund, at den danske Regjering ikke i ethvert enkelt Tilfælde kan stille sig sondret fra sine Forbundsfaller; men den kan komme i den Nødvendighed at paatage sig Forpligtelser for dem, som nyde det Gode at være under Forbundet — jeg taler paa Holsteens og Lauenborgs Begne, og jeg antager, at de maae være vel fornøiede med at være i Forbundet — og at de

derfor ogsaa maae bære Byrderne deraf; det er kun dem, det kan hvile paa, det kan ikke komme til at berøre os eller til at forpligte den danske Regjering i nogenformet Henseende, og jeg er fuldkommen overbevist om, at her aldrig har været nogen Minister og ikke vil komme nogen Minister, som vil erklære, at de Forpligtelser, som paa saadan Maade overtages i Frankfurt til Forbundet, kunne forpligte Regjeringen ligeoverfor den lovgivende Forsamling i Danmark (Grundtvig: Nei!) Ja altsaa staae vi i den Henseende ganske uantastet deraf, og naar det ærede Medlem siger, ja, men hvad der skeer i Frankfurt fra den danske Regjerings Side, det viser vor Regjerings Intension, saa beider jeg om Forlabelse, det viser aldeles ikke den danske Regjerings Hensigt; thi det viser kun dens Stilling i det Dieblit i Forbundet, men ikke dens Hensigt. Naar vi her raadslaae og beslutte, vide vi Alle, at vi maae give Noget af vor Eiendommelighed bort, for at komme til en fælles Mening i Rigsdagen; jeg indrømmer imidlertid, at det ærede Medlem gjør det saa lidet som muligt — og overmaade sjældent; men deraf følger ogsaa, at han næsten aldrig tager Deel i vor fælles Mening.

Da Ingen mere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

1) § 1 (see Anhang Sp. 101)
vedtoges med 84 Stemmer mod 3.

2) § 2 (see sammesteds)
vedtoges med 81 Stemmer mod 6.

3) § 3 (see Anhang Sp. 103)
vedtoges eenstemmig med 80 Stemmer.

4) § 4 (see sammesteds)
vedtoges med 79 imod 3 Stemmer.

5) § 5 (see Anhang Sp. 104)
vedtoges med 80 mod 5 Stemmer.

6) § 6 (see sammesteds)
vedtoges med 79 mod 5 Stemmer.